

دوره زمام داری توتموزیس یکم

۲۳ مهر ۱۳۹۳ ساعت ۱۸:۲۴

این مردمان نخست به زیر فرمان فرمانروایان محلی درآمدند، فرمانروایی که از دیرباز در آن ناحیه حکومت «شبه پادشاهی» برپا کرده بودند. زمان درازی بدین منوال گذشت و این بومیان به فکر کسب استقلال افتادند و حتی برآن شدند بر همسایگان خود غلبه کرده و بر آنان حکومت کنند.

این مردمان نخست به زیر فرمان فرمانروایان محلی درآمدند، فرمانروایی که از دیرباز در آن ناحیه حکومت «شبه پادشاهی» برپا کرده بودند. زمان درازی بدین منوال گذشت و این بومیان به فکر کسب استقلال افتادند و حتی برآن شدند بر همسایگان خود غلبه کرده و بر آنان حکومت کنند. این مردمان بومی خود به طور مرتب مورد مزاحمت و تهدید گروه های آواره و بی خانمان به نام «آپیرو» [۱] و اقوام بدوی و صحرانشینان قرار می گرفته اند. اسناد و مدارک مصریان تحت عنوان «شاسو» [۲] نشان می دهد که این آوارگان و بدویان صحرانشین به دامنه های جنگلی کوهستان ها نیز حمله کرده و به قتل و غارت می پرداخته اند و در مسیر تهاجماتشان هر جا را که دارای طبیعت و امکان زیستن بهتری بود به تصرف درآورده و در آنجا ساکن شده و بومیان آن مناطق را به تدریج از آنجا بیرون می کرده اند.

اصولاً مناطق مرزی سوریه - فلسطین دارای اقتصادی شکوفا ولی از نظر سیاسی و دفاعی ضعیف بوده اند و پیوسته طعمه های خوبی برای دولت هایی بوده اند که در نزدیکی مرزهای آنها به روی کار می آمده است. به همین دلیل این مناطق پایگاه های خوبی برای آمیختگی های فرهنگی و مشترکات قومی در تاریخ باستان بوده است. علی رغم این مبارزات و جنگ های منطقه ای، کسی نتوانسته است دولت واحدی را در آنجا تشکیل دهد و یک سازمان سیاسی نیرومند هرگز در آنجا تشکیل نشده است، لذا همان حکام و بومی به شمار زیاد نوعی حکومت های قبیله ای را به وجود آورده و در کنار یکدیگر به سر می برده اند. کرونیت ها و پژوهشگران تاریخ مصر باستان روشن ترین تصویری را که از این فعل و انفعالات منطقه ای دریافته اند، حفظ نظام قبیله ای و برقرار ماندن فرمانروایان بومی و قومی این مناطق از هر نتیجه گیری دیگر به واقعیت نزدیک تر است.

کرونیت ها لشکرکشی توتموزیس یکم (توتمس یکم) را به این منطقه بی آنکه دشمن معین و مشخصی داشته است که با او به جنگ بپردازد، این گونه ارزیابی کرده اند که فرعون بر آن بوده است که این مناطق را به قلمرو فرمانروایی خود ضمیمه کند، زیرا وی نگران آن بود که این ماجراجویان در آینده ای نه چندان دور، امنیت و آرامش را از مرزنشینان مصری سلب کنند.

فراعنة مصر در هر سه دوره از تاریخ آن سرزمین یعنی عهد باستان در دوره های امپراطوری عهد میانه و جدید منافع در بخش شمالی خود داشته اند که از این منافع نمی توانسته اند چشم ببوشند. لذا سوریه، فلسطین و دیگر سرزمین های بین النهرین برای آنها اهمیت زیاد داشته است. در این هنگام حوریان که در سوریه و برخی دیگر از سرزمین های بین النهرین مستقر شده بودند، بر اثر حمله ناگهانی مورسیل (مورشیلی) [۳] پادشاه هیتی ها، این مناطق را ترک کرده و به اصطلاح از گردونه بیرون رانده شدند [۴]

برخی از تحلیل‌گران و کرونیکرها برای این عقیده‌اند که پس از حمله مورسیل، حوریان به یک ضد حمله دست زده‌اند و توانستند دولت جوان میتانی را نیز بر کنار کنند که هدف حملات فرعون مصر قرار گرفته و از پای درآمده و متواری گردیدند

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/35128/دوره-زمام-دوره/35128>